

ΟΙ ΠΡΟΣΠΛΑΒΕΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΣ ΕΚΤ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΖΩΝΗ

Ο Ντράγκι, τα «γεράκια» και τα «περιστέρια»

■ Ο «σούπερ Μάριο» συγκράτησε τους σκληροπυρηνικούς του Δ.Σ. της ευρωτράπεζας που ήθελαν να τραβήξουν την ρίζα στις ελληνικές τράπεζες

Οι κεντρικοί τραπεζίτες ορισμένες φορές διαχωρίζουν τις περιόδους σε ειρηνικές, όταν οι οικονομίες τρέχουν ομαλά, και σε εμπόλεμες, όταν υπάρχει κρίση.

«Ο Μάριο Ντράγκι έχει έναν καλό πόλεμο». Αυτός ήταν ο τίτλος του άρθρου του γνωστού Χιούγκο Ντίξον, στο οποίο υπογραμμίζει τις προσπάθειες που κατέβαλε ο επικεφαλής της ΕΚΤ για να κρατήσει από τη μια την Ελλάδα στην Ευρωζώνη και από την άλλη να μην παραβιάσει τους κανόνες. Βέβαια, ο Ντράγκι δέχτηκε και από τις δύο πλευρές επίθεση. Η Αθήνα τον κατηγορεί για την ασφυξία που προκάλεσε στη χώρα και οι σκληροπυρηνικοί για τη χαλαρότητα που επιδεικνύει σε ό,τι αφορά το ελληνικό ζήτημα. Αυτό που στην ουσία έκανε ο Ντράγκι ήταν να συγκρατήσει τους σκληροπυρηνικούς του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΚΤ που ήθελαν

να κόψουν εντελώς την ρευστότητα προς τις ελληνικές τράπεζες. Σύμφωνα με τον Ντίξον, είναι πολύ εύκολο κάποιος είτε να παρερμηνεύσουν είτε να μην κατανοήσουν τις ενέργειες της ΕΚΤ. Μια λάθος ερμηνεία είναι ότι δουλειά της ΕΚΤ είναι να ενεργεί ως ύστατος δανειστής για τις τράπεζες κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες. Καμμία κεντρική τράπεζα δεν λειτουργεί έτσι, διότι διαφορετικά οι τράπεζες δεν θα είχαν κανένα κίνητρο να συμπεριφερθούν υπεύθυνα και οι φορολογούμενοι μόνιμως θα τις διέσωζαν. Αντιθέτως, η ΕΚΤ επιμένει λογικά οι τράπεζες να είναι φερέγγυες και να μπορούν να εμφανίζουν επαρκή εχέγγυα ως αντάλλαγμα για τη ρευστότητα. Τους πρόσφατους μήνες, επειδή τα οικονομικά των ελληνικών τραπεζών έχουν εμπλακεί με αυτά της ελληνικής κυβέρνησης, υπάρχουν αμφιβολίες τόσο για τη φερεγγυότητά τους όσο και για τα εχέγγυα που παρέχουν. Καθώς εντεινόνταν οι φόβοι ότι η Αθήνα θα χρεοκοπήσει, αυξανόταν το ρίσκο χρεοκοπίας και του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Η ΕΚΤ προσαρμόζε τις πολιτικές δανεισμού της, καθώς αυξάνονταν ή μειώνονταν οι προοπτικές η Ελλάδα να καταλήξει σε συμφωνία με τους πιστωτές της – χωρίς την οποία θα χρεοκοπούσε. **Οι κινήσεις** Η πρώτη κίνηση από την ΕΚΤ έγινε στις 4 Φεβρουαρίου, μετά τις εκλογές, καθώς τότε είχε οριστεί πως οι τράπεζες δεν μπορούν να χρησιμοποιούν πια τα ελληνικά ομόλογα ως εγγυήσεις για να λαμβάνουν τη ρευστότητα από την ΕΚΤ. Αυτό δεν σήμανε πως είχαν αποκοπεί από τη ρευστότητα, καθώς η Τράπεζα της Ελλάδας τους μήνες που ακολούθησαν τους παρέειχε έκτακτη ρευστότητα δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ. Η επόμενη κίνηση ήρθε στις 28 Ιουνίου. Από τη στιγμή που ο πρωθυπουργός, Αλέξης Τσίπρας, έκανε εκστρατεία κατά των όρων των δανειστών οι υπουργοί της Ευρωζώνης αποφάσισαν να μην παρατείνουν το παλιό πρόγραμμα διάσωσης. Η ΕΚΤ ήταν μπροστά σε ένα δίλημμα: είτε να παγώσει τη ρευστότητα

στο επίπεδο όπου βρισκόταν είτε να την σταματήσει. Αν σταματούσε θα είχαμε κατάρρευση του τραπεζικού συστήματος και η Ελλάδα θα βρισκόταν εκτός ευρώ. Ο Ντράγκι, όπως αναφέρει ο Χιούγκο Ντίξον, υπεραμύνθηκε της επιλογής να μείνει η Ελλάδα στο ευρώ ακόμα κι αν αυτό σήμαινε κλείσιμο τραπεζών και capital controls. Μετά το δημοψήφισμα και την επανέναρχη των συνομιλιών μεταξύ Αθηνών – δανειστών ο «σούπερ Μάριο» αποφάσισε να αυξήσει το όριο του ΕΛΑ κατά 900 εκατ. ευρώ. Το ζητούμενο για τον Ιταλό κεντρικό τραπεζίτη είναι κατά πόσο θα καταφέρει να μετριάσει τις αντιρρήσεις των γερμανικών της ευρωτράπεζας και των περιστερών, όπως αποκαλεί ο Ντίξον όσους ζητούν επειγεία. Όμως προτού ορθώνω πλήρως τα capital controls θα χρειαστούν περαιτέρω κινήσεις, περιλαμβανομένης της επαναφοράς της εξαιρέσεως και της ανακεφαλοποίησης των τραπεζών. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας η Ευρώπη θα πρέπει να ελπίζει πως θα συνεχίσει να κρατά τις ισορροπίες.

Μεγάλα deals αναμένουν οι μεσίτες

Κόκκινα στεγαστικά
74 δισ. ευρώ «σπρώχνουν» οι ευρωπράξεις

Ευρωπαϊκές τράπεζες και asset managers ψάχνουν αγοραστές για στεγαστικά δάνεια και κατασχεμένα ακίνητα ύψους 74 δισ. ευρώ, στην προσπάθειά τους να ξεκαθαρίσουν τα χαρτοφυλάκια των κόκκινων δανείων τους. Σύμφωνα με το Bloomberg, πρόκειται για το υψηλότερο ποσό στην ιστορία. Όπως αναφέρει το πρακτορείο, σύμφωνα με έκθεση της μεσιτικής εταιρείας **Cushman & Wakefield**, οι vendors πούλησαν δάνεια ακινήτων ύψους 23,5 δισ. ευρώ το πρώτο εξάμηνο, ποσό μειωμένο κατά 42% σε σχέση με το προηγούμενο έτος. «Παρασκευαστικά γίνονται προετοιμασίες, καθώς βασικοί πωλητές μπαίνουν στη σειρά για "megadeals" για το β' εξάμηνο του έτους» αναφέρεται στην έκθεση. «Οι επενδυτές θα βρουν πολλές ευκαιρίες πριν το

τέλος του έτους». Των πωλήσεων «κόκκινων» δανείων θα ηγούνται βρετανικές τράπεζες και η ιρλανδική NAMA, όπως αναφέρει η έκθεση, ενώ η Ιταλία, η Ρουμανία και η Πολωνία πιθανότατα θα δημιουργήσουν bad banks για να μπορέσουν και αυτές να πουλήσουν «κόκκινα» στεγαστικά δάνεια, καθώς παρόμοιες κινήσεις στην Ευρώπη έχουν αποδειχτεί επιτυχημένες και η επενδυτική ζήτηση παραμένει υψηλή. Εταιρείες asset management όπως η NAMA και η ισπανική Sareb έχουν στην κατοχή τους εμπορικό σ. εγαστικά δάνεια, οικιστικά στεγαστικά δάνεια και κατασχεμένα ακίνητα ονομαστικής αξίας περίπου 233 δισ. ευρώ, σύμφωνα με την έκθεση. Τα περιουσιακά στοιχεία αυτά αξίζουν πλέον 144 δισ. ευρώ, μετά τις προβλέψεις, όπως εκτιμά η Cushman & Wakefield.

Η UK Asset Resolution Ltd, που προέκυψε μετά την κατάρρευση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων Bradford & Bingley Plc και Northern Rock Plc, σκοπεύει να πουλήσει στεγαστικά δάνεια ύψους 13 δισ. στερλινών φέτος. Η NAMA προσφέρει το Project Arrow, ένα χαρτοφυλάκιο δανείων ύψους 7,2 δισ. ευρώ, στην Ιρλανδία και στη Βρετανία, αναφέρει η έκθεση. Εν τω μεταξύ, η εταιρεία private equity Cerberus Capital Management αγόρασε το σ' εξάμηνο assets ύψους 5,7 δισ. ευρώ – περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον επενδυτή. Δεύτερος μεγαλύτερος αγοραστής ήταν μια κοινοπραξία των Deutsche Bank και Apollo Global Management, αποκτώντας δάνεια και real estate ύψους 3,2 δισ. ευρώ.